

Култура

Жикица Симић, тајанствени рокенрол машиновођа

И ДУШКО РАДОВИЋ БИ ДАНАС ПРОШАО КАО ЈА

Аутор култних радијских емисија Жикица Симић ових дана прославља 30 година рада, али се суочава и са бруталним укидањем емисија које су утицале на генерације рокера у Србији

МИЛАН ВУКЕЛИЋ

ФОТОГРАФИЈЕ: АЛЕКСАНДАР ДИМИТРИЈЕВИЋ

ОКРУЖЕЊЕ ЗА ДОГАЂАЈ баш и није било рокерско: Свечана сала Старог двора, велики број угледних званици, првени тепих. По свим мерилима, реклоби се да је реч о државној почасти или некаквом другом помпезном догађају намењеном актуелној друштвеној елити. Ипак, у главама присутних вртео се цингл с радија Б92, уз познату најаву култне емисије Жикице Симића „Доле на углу“, „Хероји, одметници, скитнице, десперадоси...“

Био је фебруар 2015. године, и у том тренутку свет је изгледао као мало мање лоше место, јер је једном од најомиљенијих и најутицајнијих домаћих радијских аутора и рок новинара уручено признање „Тања Петровић“ за изузетан допринос афирмацији културе и уметности за 2014. годину.

Деловало је да су се коцкице сложиле и да је ово друштво пронашло начин да ода признање некоме чији је утицај на битан сегмент домаће културе неспоран. О том утицају доста могу да кажу писци Звонко Караповић и

Зоран Ђирић, музичари са комплетне домаће алтернативне сцене, али и сликари попут Уроша Ђурића или Ђилета Марковића; о Жикици су писане песме, вођене дебате, а снимљен је и документарац под називом „Да ли заиста постоји човек који се зове Жикица Симић?“.

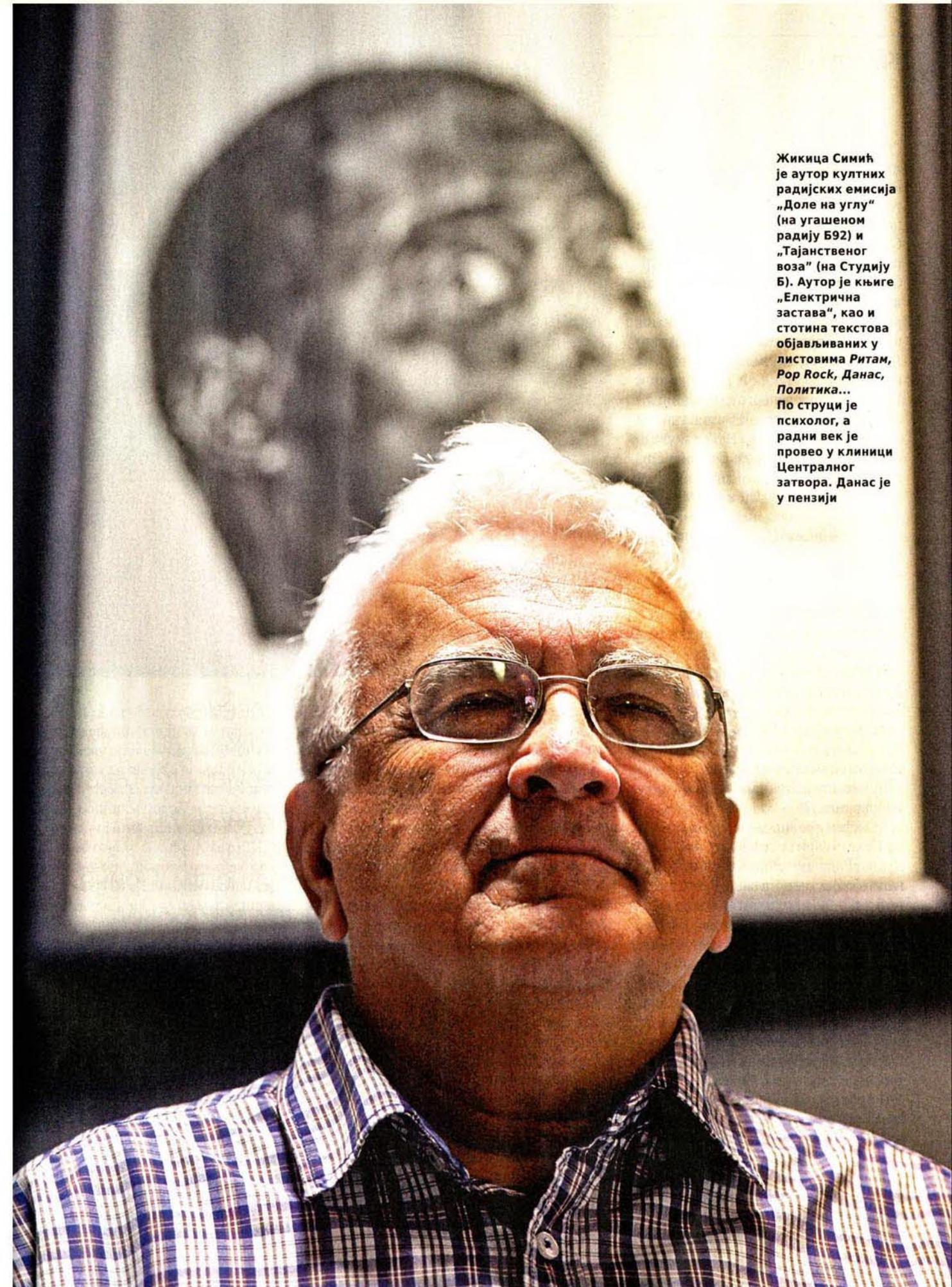
А онда је уследио хладан туш. Емисија „Доле на углу“ на радију Б92 скинута је с програма, да би мало касније слично прошао и цео радио Б92. Јавност Србије с правом је била огорчена због укидања „Утиска недеље“ Оље Бећковић, али истовремено је један мањи, али сензитивнији део медијске публике гледао како му се пред очима руши свет у којем је тражио музичко и културно уточиште.

„Исто се то спрема и на Студију Б, који је добио новог власника“, каже Жикица Симић за НИН, док уз пиво седимо у башти једног београдског кафића. Он и даље води емисију „Тајанствени воз“, која иде средом од 22 сата на Студију Б и која ове године слави

јубилеј 30 година постојања. Ствари су се, међутим, промениле од „златног доба“ осамдесетих година у Београду.

„Мени је чудно да та емисија толико траје, а да нико из нових структура на том радију никад са мном ни једну реч није прозборио. Направио сам две велике радио-емисије, на две угледне радио-станице, а сада сам дошао у неку ситуацију да тај посао радим полуилегално. Дојем увече у 10 у Студију Б, тамо буде неки тонац који није заинтересован, занимају га неке друге ствари, брине човек шта ће бити с његовим послом, а и ја то некако одрадим... Променило се све и технолошки. Некад сам у радио долазио с две торбе пуне плоча, а сада све носим на једном УСБ-у и то је то“, каже Симић.

С торбама пуним плоча Жикица Симић се ипак поново појавио, али овог пута у простору КЦ Град, где је недавно одржано живо извођење емисије „Тајанствени воз“, са све фановима који су прилазили и сликали се с њим као да је сам Нил Јанг сишао

Жикица Симић је аутор култних радијских емисија „Доле на углу“ (на угашеном радију Б92) и „Тајанственог воза“ (на Студију Б). Аутор је књиге „Електрична застава“, као и стотина текстова објављиваних у листовима Ритам, Pop Rock, Данас, Политика... По струци је психолог, а радни век је провео у клиници Централног затвора. Данас је у пензији